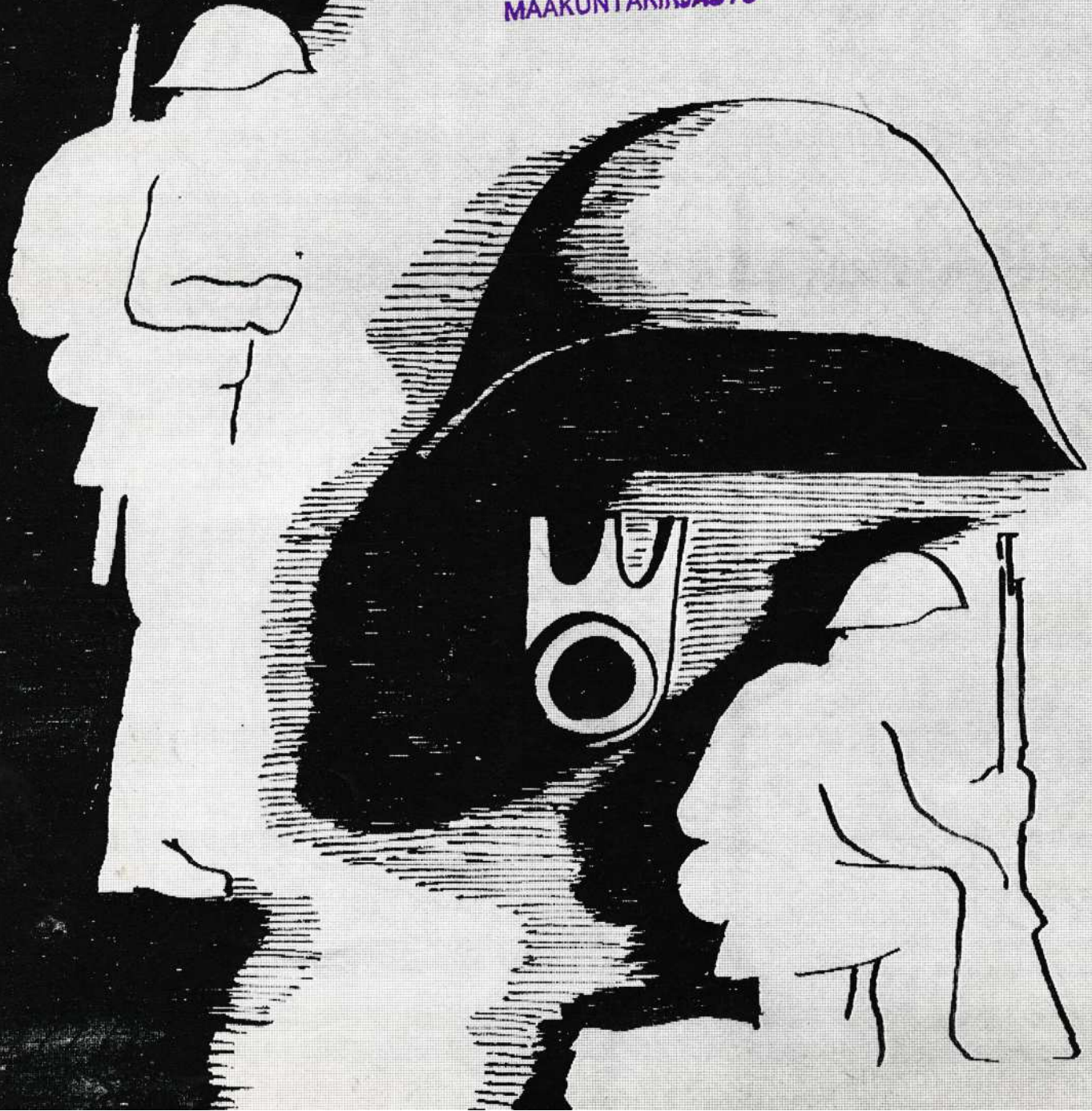

KORPISOTURI

14

POHJOIS-KARJALAN
MAAKUNTAKIRJASTO

Toteutus: Sakari Rotinen
Risto Seilola
Seppo Matero
Lauri Jokinen
Seppo Mikkonen
Seppo Hyvönen

Kuvat: Timo Pitkänen
Unto Sutinen

Karjalan jääkäripataljoonan aliupseerikoulun kurssi 53:n opilaat

Teidän tavoitteenne, esimiesasema, hämmöttää jo lähietäisyydellä. Te olette tietojanne ja taitojanne kartuttaen halunneet valmistautua tulevaan tehtäväänne.

Muistatteko mitä Sisäpalveluohjesääntö sanoo esimiesasemasta ja esimiehestä?

Näin se kuuluu: "Esimiesasema ja käskyvalta asettavat sotilashenkilölle aivan erityisiä vaatimuksia. Hänen pitää olla hyvänä esikuvana alaisilleen. Suhteessa käskynalaisiinsa hänen on oltava arvokas, tyyni ja oikeudenmukainen sekä kuria, sotilaallista kuntoa ja palveluksen täsmällistä ja mallikelpoista suorittamista koskeissa vaatimuksissaan luja ja tinkimätön."

Lukekaapa tuo kohta vielä uudelleen yrittämällä levittää eteenne jokaisen sanan koko sisältö.

Ymmärsittekö?

Esimiesasema on monasti kuin raskas taakka, josta selvitäkseen mielellään jakaisi sitä muidenkin kannettavaksi, mutta ei voi. Esimies on melkein aina yksin. Esimiehellä on oltava rohkeutta kantaa kaikkien tekojensa vastuu yksin.

On onni, että saamansa kiitoksen ja kokemansa menestyksen esimies sentään aina voi jakaa alaiensa kanssa.

Karjalan Jääkäripataljoonan Aliupseerikoulun 53:n kurssin oppilaat, kasvakaavoitteesenne saakka, kasvakaavo esimieheksi, joita arvostetaan ja joille voidaan antaa tunnustusta; mutta kasvakaavo samalla myös esimieheksi, jotka näkevät hyvää myös alaisissaan ja jakavat siitä tunnustusta.

Pataljoonan komentaja

J. Alan Selin

Jalkaväikiyksikön vääpelin tehtävät puolustustaistelun aikana

Nykyajan sodankäynnille tulee olemaan luonteenomaista suuri liikkuvuus ja sen seurauksena nopeat ja vaihtelevat tilanteen muutokset sekä suuri materiaalin kulutus. Menestyksellinen taistelun suoritus edellyttää jokaisen johtajan huollon tuntemusta kunkin oman tehtävän puitteissa. Perusyksiköllä tulee aina olla tietyt huollolliset edellytykset ennenkuin taisteluun voidaan ryhtyä. Taistelun aikana tapahtuu tässä suhteessa aina jatkuvasti muutoksia. Lisäksi on muistettava, että eri huoltolajit varsinkin täydennyksien osalta vaativat kompaniassa runsaasti aikaa ja ennenkaikkea valpasta ja tunnollista johtoa. Jalkaväikiyksikössä on komppanian vääpelillä erikoisen ratkaiseva merkitys taistelutoiminnan onnistumiseksi, sillä hänen tehtävänsä ovat huollollisessa mielessä varsin vaativia ja moninaisia. Päällikön lähimpänä apulaisena huoltoa koskevissa asioissa sekä päällikön antamien huoltokäskyjen ja määräysten ensisijaisena täytäntöönpanijana vääpeli on vastuussa siitä, että kaikki yksikön huoltoa palvelevat ryhmät ovat jatkuvasti selvillä tilanteesta ja päällikön aikoimuksista.

Turhaan ei sanottane, että hyväksi vääpeliksi synnyttään, ja se päällikkö, joka saa alaisekseen tällaisen miehen voi olla onnellinen.

Tässä käsittelen vain niitä toimintoja, jotka taktillisessa sekä teknillisessä mielessä vaikuttavat komppanian vääpelin tehtäviin puolustustaistelun aikana. Taisteluun kuuluvaksi katson varsinaisen toiminnan lisäksi välittömät valmistelut ja toimenpiteet ennen ja jälkeen taistelun. Ennen ryhtymistämme seuraamaan yksikön vääpelin puuhia, on tunnettava organisaatio,

jota komppanian vääpeli oman vääpelin toimensa ohessa joko huolto- tai komento- ja huoltojoukkueen johtajana käyttää. (Kuva 1).

Kaikissa joukkueissa on otettu huomioon olennaisimpien huoltokysymysten, ampumatarviketäydennyksen, haavoittuneiden evakoinnin sekä taloushuollon suoritusmahdollisuudet, sillä kussakin joukkueessa on taisteluvälineryhmä, lääkitäryhmä ja talousryhmä.

Kuljetusvälineet on jaettu kunkin yksikön taktillisen liikkumistarpeen mukaan. Samalla on myös otettu huomioon edellämäinittujen liikuntavälineiden huoltaminen lisäämällä vahvuuksiin huoltoryhmät.

Kirjanpitoa ja kirjeenvaihtoa varten on jalkaväikiyksikön vääpelillä apulaisenaan koulutettu kirjuri.

Voimme todeta, että yksikön vääpelillä on käytössään erittäin tehokas väline, jota tarmokkaasti johtaen hän pystyy selviytymään taistelun asettamista vaatimuksista ja tehtävistä.

Puolustustaistelun aikana komppanian vääpeli vaikuttaa huoltojoukkueen johtajana ratkaisevasti taistelun onnistumiseen ja mahdollistaa omalta osaltaan yksikön päällikön onnistumisen tehtävässään.

1. Taisteluvälinehuollon osalta johtaa vääpeli taisteluvälinealiupseerin toimintaa siinä hengessä, jonka komppanian päällikkö on taistelusuunnitelmaansa esittänyt. Yksikön saama tehtävä voi edellyttää komppanian käyttöä laajalla puolustusalueella hyvinkin liikkeeseen ja aktiiviseen toimintaan. Tämän vuoksi taisteluvälinehuolto vaatii runsaasti ennakkojärjestelyjä, joihin komppanian vääpelillä on ratkaiseva osuus. Tärkeimpinä asioina tässä suhteessa on otettava huomioon riittävät ampumatarvikemäärät, määrävahvuudet sekä varsinaisiin että varatukikohtiin. Kuljetusvälineiden, hevosten tai traktorien varaaminen nopeaa täydentämistä varten kuuluu hänen tehtäviinsä. Riittävä ampumatarvikereservi ja suuri täydennysvalmius

ovat tärkeitä, koska vihollisen pyrkimys syviin murtoihin on ilmeinen. Oma puolustusajatuksemme taas suosii pitkäkänäikaista taistelua saarrettuna, jos tilanne niin vaatii. Tällöin lienee syytä korostaa myös sitä etteivät tukikohtien ja vastaavien a-tarvikemäärät saa olla liian suuria, koska saattaa olla, että tukikohta, taistelun jossakin vaiheessa, joutuu varastoineen tilapäisesti vihollisen haltuun. Ampumatarvikehuoltoa järjesteltäessä on komppanian päällikön aivoitukset tuntevalta vääpelillä hyvin ratkaiseva osuus.

2. Haavoittuneiden huoltoon taistelussa osallistuu komppanian vääpeli yhdessä lääkiintäaliupseerin kanssa. Hän huolehtii kuljetuksien järjestämisestä joukkosidontapaikalle. Tähän vääpeli voi irroittaa esimerkiksi tyhjiä patruuna-ajoneuvoja, jotka paluumatkallaan tuovat ampumatarviketäydennyksen ampumatarvikkeiden jakopaikalta. Vääpeli vastaa siitä, että potilaan suoja-asemaan jäänyt omaisuus toimitetaan edelleen haavoittuneelle.

Kantakorttiin vääpeli tekee merkinnän haavoittumisesta sekä lähettää hänen korttinsa joukkoyksikön esikuntaan.

3. Kaatumistapauksen sattuessa on yksikön vääpelillä hyvin ratkaiseva osuus vainajan evakoisissa. Vääpeli varmistuu siitä, että kaatunut on tunnistettu, sekä tarkastaa, että kaatuneen kuljetuskortti on oikein täytetty ja kestävästi kiinnitetty. Hän järjestää vainajan kuljetuksen kaatuneiden koaamispaikalle. Jos vainajaa ei voida tunnistaa, on vääpelin huolehdittava siitä, että kaatuneen löytämiseen liittyvät tiedot on kuljetuskorttiin merkitty tarkasti myöhempää tunnistamista varten. Komppanian vääpeli vastaa myös siitä, että vainajan jäämistö kootaan ja toimitetaan edelleen asianomaisen sotilaspiirin esikuntaan lähettämistä varten.

4. Taloushuollosta komppanian vääpeli myös vastaa ja huolehtii. Tämä ei

1. Kiväärikomppania

Huoltojoukkue

	au	m	yht	k-väl				
				pp	suks	ahk	hev	kktn
<u>Komppväep</u>	1		1	1	1			
Kirjuri		1	1	1	1			
Tvälr	1	2	3	1	3	1	2	
Talr	1	6	7	1	7	2	3	1
Läkr	1	2	3	1	3			
Yht	4	11	15	5	15	3	5	1

kuitenkaan saa merkitä sitä, että väepeli keskittyy toiminnassaan yksin omaan kenttäkeittimen ympärille, niinkuin hyvin helposti varsinkin sotaharjoituksissa näyttää käyvän.

Muonitustoiminnassa väepelin apulaisena toimii talousryhmän johtaja ryhmineen. Toiminnassaan väepelin on erityisesti muistettava se, että hyvä ja riittävä muonitus on joukon taistelukelpoisuuden ylläpitämisen olennaisimpia ehtoja. Hänen on henkilökohtaisella huolenpidolla valvottava muonituksen säännöllistä ja huolellista suorittamista aina miehen ruoanpitoon ja hevosen ruokintaan saakka.

Puolustustaistelun aikana pyritään mielellään keskitettyyn taloushuoltoon, jolloin yksiköiden talousryhmät kootaan huoltokomppanian yhteyteen. Tällöin huoltopäällikkö ja huoltokomppanian päällikkö yhdessä johtavat toimintaa. Tässäkään vaiheessa ei yksikön väepeli jää toimeettomaksi. Tiiviissä yhteistoiminnassa niin huoltopäällikön kuin komppanianpäällikön-

sä kanssa hän tilannetta jatkuvasti seuraten ja komppanian päällikön toiminnat vaistonvaraisesti aavistaen voi vaikuttaa huollon oikea-aikaiseen ja tehokkaaseen suorittamiseen. Huomatava on, että komppanian talousryhmä on oman yksikkönsä alainen vaikka se on sijoitettu huoltokomppanian alueelle.

Varsinaisen "väepeliytensä" lisäksi komppanian väepeli on joukkueen johtaja, joka johtaa ja valvoo ryhmiensä toimintaa käskyjensä mukaisesti.

Väepeli ei ole sitoutunut huoltojoukkueensa paikkaan. Keittimen ympärillä hänen on seurattava tilanteen kehittymistä ja puututtava tarmokkaasti havaitsemiinsa epäkohtiin.

Komppanian päällikön rinnalla toimien väepeli voi parhaiten johtaa huoltoa.

Yhteenveto

Edellä esitellyn voimme tiivistää seuraaviin johtopäätöksiin:

- komppanian väepelin tehtävät ovat sellaiset, ettei niiden suoritus ole mahdollista, ellei väepeli joka hetki ole tietoinen päällikön aikomuksista.
- väepelin on aavistettava tuleva toiminta jo hetkeä ennen käskyn saantia ja täten kulkea askeleen edellä päällikköä asioissa, jotka koskevat huoltoa.
- väepelin on tunnettava ja täysin hallittava johdossaan oleva väline, jotta hän osaisi käyttää sitä parhaimmalla tavalla komppanian taistelun tukemiseksi.
- väepeli mahdollistaa kriisitilanteissa päällikön keskittymisen tilaneratkaisuihin ja johtaa itse tänä aikana komppaniaa koskevat rutiiniasiat.
- väepeli on perusyksikön huoltopäällikkö ja hänen paikkansa taistelun kaikissa vaiheissa on päällikön rinnalla.

Kapteeni E. RIIKONEN.

"Muistakaa johtajianne..."

Ylläoleva kehotus on Hebrealaiskirjeen viimeisessä luvussa. Kristillinen alkuseurakunta joutui paljon luottamaan opettajiensa suullisiin neuvoihin ja seurakuntien johtajat joutuivat aivan erityistä vastuuta kantamaan ratkaisuihin, joiden syntymiseen ei ollut Raamatun kirjallista ilmoitusta siinä määrin käytettävissä kuin myöhemmin. Uskovien omattunnot Herran Hengen valaisemina olivat jatkuvasti kyselemässä, mikä on Herran tahto. Jos oli epä-tietoisuutta, muodostui seurakunnan päätös Herran sanaksi ja tieksi, mitä noudatettiin.

Yhteinen rukous ja ennenkaikkea esirukous johtavassa asemassa olevien puolesta on Paavalin kirjeissä selvästi esillä. Kohteena olivat esivallan edustajat, myös epäjumalain palvelusta harjoittavien Rooman valtion käyttäjät. Uskollisuus tälle näkyy myös kirkkomme jumalanpalveluksen yleisessä kirkkorukouksessa. Olemmeko tulleet ajatelleeksi, kuinka suuri rukoilijoitte armeija sunnuntaisin sulkee meidät huolehtivaan taivaallisen Isän armohoittoon pyytäänsään Häntä auttamaan maan puolustusvoimia ja niissä palvellevia. Älkäämme vain jääkö rukouksen kohteiseksi vaan liitykäämme samaan rukousrintamaan pyytään, että Juma-

lan valtakunta todella lähestyisi ja jokainen pääsisi suuren, ylimmäisen johtajan Kristuksen käskynalaiseksi.

Elämän vaikeissa hetkissä on suureksi rohkaisuksi kokeneemman opetuksia. Tämä koetaan paitsi uskon kilvoituksessa, myös kaikkialla, missä ihmiset elävät ja taistelevat. Sodan koetelemuksissa on erikoisesti nähty, miten johtaja voi vaikuttaa pienen kuin suurenkin joukon toimintaan omalla esimerkillä, rohkeudella, päättävyydellä, uhrautumisella jne. sekä ennenkaikkea elävän uskon tunnustajana ja Kristuksen sotilaana. Usko muuttaa ihmissuhteet toisenlaisiksi, jos vain sallimme Jumalan toimia. Monet Suomen miehet muistelevat kiitollisina ryhmänsä tai joukkueensa johtajaa, joka uskalsi tunnustaa uskonsa Jeesukseen, puhumattakaan siitä, minkä turvallisuuden joukkoon toikaan tieto, komentopaikalla on rukoileva ylempi johtaja.

Ylläolevat sanat tahtoisin antaa tulleille "korpisotureille" harjoitusaiheeksi siirtyessänne johtajan tehtäviin, ei vain varusmiesaikaa ajatellen vaan koko elämänne ajaksi. Etsikää ensin Jumalan valta ja Hänen vanhurskauttansa, niin kaikki muu annetaan Teille sen ohessa.

V. Hämäläinen

Oppilaat

Auk:n kurssin 53:n päättyessä onnitelen teitä menestyksellisten opintojenne suorittamisen johdosta ja toivon menestystä ryhmänjohtajan tehtävissä ja teille jotka lähдете jatkaamaan opintoja reserviupseerikoulussa.

Varsin usein teille on tuotu esille ryhmänjohtajan tärkeä tehtävä ja vastuu, niin rauhanajan koulutyössä, kuin sotakentän eri tilanteissa. Päämäärämme on ollut kasvattaa teistä lujatahtoisia vahvhenkisiä johtajia, jotka tilanteesta riippumatta osaavat johtaa ryhmänsä parhaaseen suoritukseen. Muistattehan, että ryhmän henki riippuu suurimmalta osalta juuri ryhmänjohtajasta itsestään. Olkaa alaisianne kohtaan asiallisia, tiukkoja ja muistakaa se, että ryhmänjohtaja ei ole merkkillinen, vaan esimerkillinen innostunut johtaja.

Rinnan muiden toimistojen on toiminut oppilaskunta, ottaen huomioon kurssin lyhyen ajan, on kuitenkin oppilaskunnalla ollut monia yhteisiä toimintoja, jotka ovat varmaan tuoneet uutta väriä kurssille. Näkyvin tulos kurssin toiminnalle on korpisoturi 14. Toivottavasti se vielä monien vuosien jälkeen tuo teidän mieleenne esille kurssinne. Olkoon se yhdistämässä niitä suhteita, joita te solmitte kurssilla 53.

Kuraattori, kersantti R. MIETTINEN

Jalkaväen taisteluohjesääntö sanoo. Ryhmän menestyksellinen taistelotoiminta ja kyky selviytyä raskaista ja vaativista tehtävistä mahdollisimman pienin tappioin edellyttää miesten koulutustason jatkuvaa kohentamista. Se vaatii meiltä, juuri kurssimme lopettaneilta ryhmänjohtajilta paljon. Tehtävämme on vaativa ja vastuumme esimiehenä on suuri.

Olemme saaneet pätevän koulutuksen. Teoriassa meidän kaikkien pitäisi pystyä suorittamaan tehtävistämme. Niin tapahtuukin, jos vain muistamme sen, että pystymme olemaan aina hyvänä esimerkkinä alaisillemme, osaamme vaatia, käskää ja valvoa käskyjemme tinkimättömän noudattamisen.

Kiitän teitä kurssitoverit siitä hyvästä yhteishengestä, joka on vallinnut koko kurssin ajan ja siitä luottamuksesta jota olette minua kohtaan osoittaneet. Tässä yhteydessä haluan myös kiittää koulun johtajaa kapteeni E. Riikosta, myötämielisestä suhtautumisesta hallituksemme toimintaan sekä kuraattoriamme kersantti R. Miettistä, joka on uhrautuvasti auttanut meitä tehtävissämme.

Haluan myös kiittää koulumme muuta henkilökuntaa erittäin pätevästä koulutuksesta.

Toivon, että tämä kurssijulkaisumme on muisto kaikille siitä yhtenäisestä ja säröttömästä joukosta, joka nyt poistuu AUK:n suojista.

Opp. R. Seilola

HALLITUS: PUHEENJOHTAJA
VARAPUHEENJOHTAJA
SIHTEERI
RAHASTONHOITAJA
OHJELMATOIMIKUNNANJOHTAJA
LEHTITOIMIKUNTA

RISTO SEILOLA
PEKKA RAUTIO
TUOMO MIKKONEN
VEIKKO NISSINEN
PENTTI LEHTONEN
SEPPO HYVONEN

LUUTNANTTI
TANSKANEN

VAAPELI
KANKAINEN

YLIKERSANTTI
LAUKKANEN

YLIKERSANTTI
JUVONEN

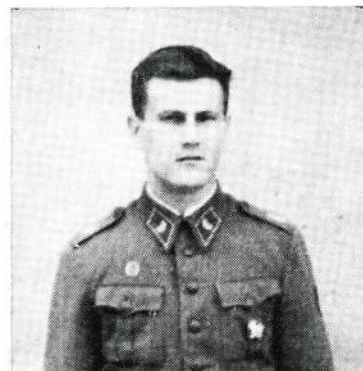
KERSANTTI
MIETTINEN

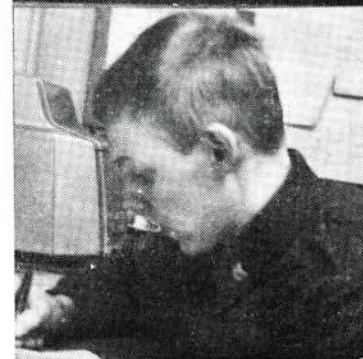
KERSANTTI
SMURA

KERSANTTI
NORISMAA

SANTSARIT
KETTUNEN
PALDANIUS
HAAPALAINEN

Uusia aseita

Vielä kymmenenkin vuotta sitten naurettiin makeasti jännityskirjailijoiden karmiville tarinoille "kuolemansäteistä". Tunnettiinhan toki kaikki säteilylajit ja tiedettiin, että vain pitkäaikainen, voimakas säteilyvaikutus oli tuhoava, atomiräjähdyksiä lukuunottamatta.

Nyt "kuolemansäteet" ovat kylmää todellisuutta. Tämä säteily ei suinkaan ole joku uusi ennentuntematon säteilylaji, vaan tutut valoaallot muodostavat sen määrätyissä olosuhteissa. Taskulamppuamme emme saa lähettämään "kuolemansäteitä", vaikka kytkisimme siihen paristoja, sillä lampun niinkuin auringonkin valossa ovat eri aaltopituudet sekaisin ja hajaantuvina. "Kuolemansäteily muodostuu samanpituuisista valoaalloista, jotka etenevät yhdensuuntaisesti. Laitetta jonka avulla saadaan tällainen valoaalto-

kimppu muodostettua, kutsutaan yleisnimellä laser."

Yksinkertaisimman laserin muodostaa rubiinasauva, jonka ympärillä on kierretty loisteputki. Kallis rubiinasauva voidaan korvata kaasulla täytetyllä putkella. Kun loistoputkeen johdetaan hetkeksi sähkövirta, varastoitu osa syntyneen valon energiasta rubiinasauvan elektroneihin siirtämällä elektroneja atomissa sisemmältä radalta ulommalle. Kun nyt yksi elektroni putoaa takaisin sisemmälle radalle vapautuu energia valoaaltona, joka kulkiessaan edestakaisin sauvassa pudottelee uusia elektroneja samalla itse voimistuen. Lopuksi syntynyt yhtenäinen aaltokimppu johdetaan ulos pienen aukon kautta. Tämä säteily on punaista, eikä sellaisenaan ole tappavaa. Korkeintaan silmiin osuessaan se sokeuttaa.

Jokainen on aikoinaan käryttänyt korkkia tai nahkaansa polttolasin avulla. Täsmälleen samoin voidaan menetellä, kun auringon valo korvataan laserin lähettämällä säteilyllä. Kuitenkaan en kehottaisi ketään kokeilemaan syntyvää polttopistettä käteensä, sillä sen lämpötila ylittää auringon pinnan lämpötilan. Kun mitä tahansa kiinteää ainetta oleva kappale joutuu tähän pisteeseen palaa siihen reikä silmänräpäyksessä.

Mikäli laser-laitteita olisi kyllin käytössä, voitaisiin tällaisista polttopisteistä muodostaa halutulle etäisyydelle täydellinen puolustuslinja. Samoin voisivat kiinteät laser-asetat rannikolla muodostaa läpäisemättömän sulun näköetäisyyden ääriin. Jokainen tähän näkymättömään sulkuun ajava laiva saisi reiän lävitseen tai vastavaan viillon kulkusuunnasta riippuen ja todennäköisesti syttyisi palamaan. Samoin voitaisiin teoriassa rakentaa taatusti pitävä ilmasuoja jonkin kaukuisuuden ylle.

Laitteen sotilaallisen merkityksen lisäämiseksi täytyisi polttopisteen paikkaa voida muuttaa. Asian ratkaisee linssin kuperuus. Jos linssin kuperuus voidaan muuttaa, saadaan polttopisteen paikka muuttumaan. Kuperuuden muutokset voitaisiin järjestää linssisysteemillä tai kimmoisella muovilinsillä. Yksinkertaisin noin 1000 asteen lämpöistä pistettä ampuva ase käsittäisi laserin, jonka valokimppu

eteen olisi asetettu hyvin kuperaksi puristettu muovilinssi. Laukaistaessa leimahtaisi loisteputki ja linssin annettaisiin laajentua, jolloin polttopiste kiittäisi vähentymättömällä ja säädettävissä olevalla nopeudella kohteeseen. Mikäli kohde esim. panssarivaunu ei tuhoutuisi tästä, voitaisiin linssin kuperuus jättää asentoon, jossa piste on kohteen pinnassa, ja sen jälkeen yksinkertaisesti paloitella maali halutulla tavoin.

Edellisestä aseesta voidaan kehittää automaattiasetta vastaava supistamalla ja laajentamalla linssiä, jolloin polttopiste pomppii aseeseen ja halutun etäisyyden väliä kuin markkinapallo.

Nykyisellään pahimpia aseiden kompastuskiviä on sen tarvitsema runsas sähkömäärä. Kun asetta ei voida kytkeä sähköverkkoon tarvitaan sen jatkuvaan käyttöön lukuisia akkuja. Tästä johtuen asetta on hyvin vaikea siirrellä taisteluolosuhteissa.

Tulevaisuudessa tullaan kehittämään uusi ja parempi sähkövarastointitapa kuin akku, jollei joku suurvalloista jo ole kaikessa hiljaisuudessa tällaista menetelmää kehittänyt.

Jokainen soturi rämpiessään jonossa sysimustassa metsässä ja havaitessaan edelläkulkevan vain käsin koskettaen tai satunnaisten voimakkaiden äänimerkkien ilmaisemana tuudittautuu uskomukseen, että pimeässä on hyvin suojattu tähystykseltä. Tosiasiasa nykyisin sodankäyntivälinein hän on näkyvissä kuin talvipukuinen jänis mustalla maalla.

Jo toisen maailmansodan lopulla kehittivät amerikkalaiset ensimmäiset infrapunalaitteet, jotka kivääriin kiinnitettynä levittivät rajatonta kauhua japanilaisten keskuudessa. Tämä laite käsittää infrapuna-lämpöaaltojen lähettimen, jollaisena toimii normaali valonheitin. Valoaallot vain suodatettiin pois. Toisen osan muodostaa vastaanotin, joka muuttaa kohteesta takaisin heijastuvat lämpöaallot valoaalloiksi. Maasto näkyy tällöin niin kuin se näkyisi samantehoisen valonheittimen normaalissa valossa.

Laite voidaan kytkeä myös ajoneuvoihin, jolloin heittimenä toimivat ajo-

SALAINEN ASE

neuvon vastaavasti pienennetyt lyhdyt ja vastaanotin on kiinnitetty ohjaajan kypäaraan.

Tummaksi näkymätöntä lämpöaaltosuihkua vastaan on kehitetty ilmaisin, joka äänimerkillä varottaa suihkusta.

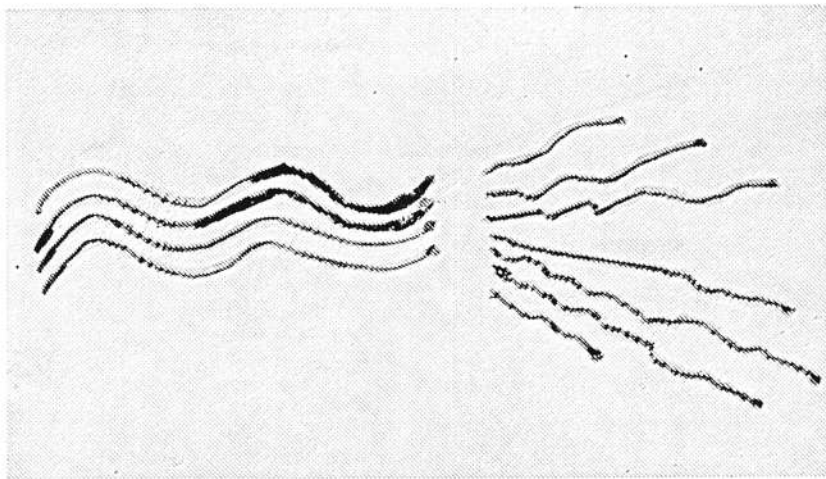
Jokainen ympäristöään lämpimämpi kappale toimii muuhun nähden lämpöaaltojen lähettäjänä. Suoritettaessa infrapunavalokuvausta voidaan "valonlähteenä" käyttää esim. kuumaa silitysrautaa, sähkölämmittäjää tai sähköliettä. Tähän perustuen on kehitys luonut ilmaisimellekin vastalääkkeen: vastaanottimen, joka on kyllin herkkä osoittamaan ihmisen itsensä säteilemän lämmön. Tällä laitteella ihminen näkyy valkoisena möykkynä mustassa ympäristössä.

Ilmahälytyksen sattuessa pimenetään koko kaupunki. Tämä ei auta lainkaan, mikäli lentäjällä on käytössään edellä esitetty herkkä lämpösäteiden vastaanotin. Kaupungin vilkasliikeiteisimpien katujen lämpötila on huomattavan korkea, joten ne näkyvät selvinä valkoisina viivoina. Samoin lämpimät talot erottuvat mustien pihojen rajoittamina vaaleina alueina.

Lämpöaallot etenevät sumussa ja savussa paremmin kuin valoallot. Siksi infrapunalaitteet ovat ylivoimaiset ei vain pimeässä vaan myös muiden näkyvyyttä rajoittavien tekijöitten valitessa.

Kehitys ei ole edennyt ainoastaan varsinaisten aseiden alalla. Tietojen hankinta vihollisen alueesta on myös kokenut runsaasti muutoksia sitten toisen maailmansodan. Uusimpien amerikkalaisten antamien tietojen mukaan voivat heidän parhaat satelliittinsa suotuisissa olosuhteissa ottaa maasta kuvia, joista voidaan havaita kaikki metriä pitemmät kappaleet. Siinä eräs syy minkä takia ammutaan yhä uusia satelliitteja palloamme kiertämään ilman suurempaa kohua.

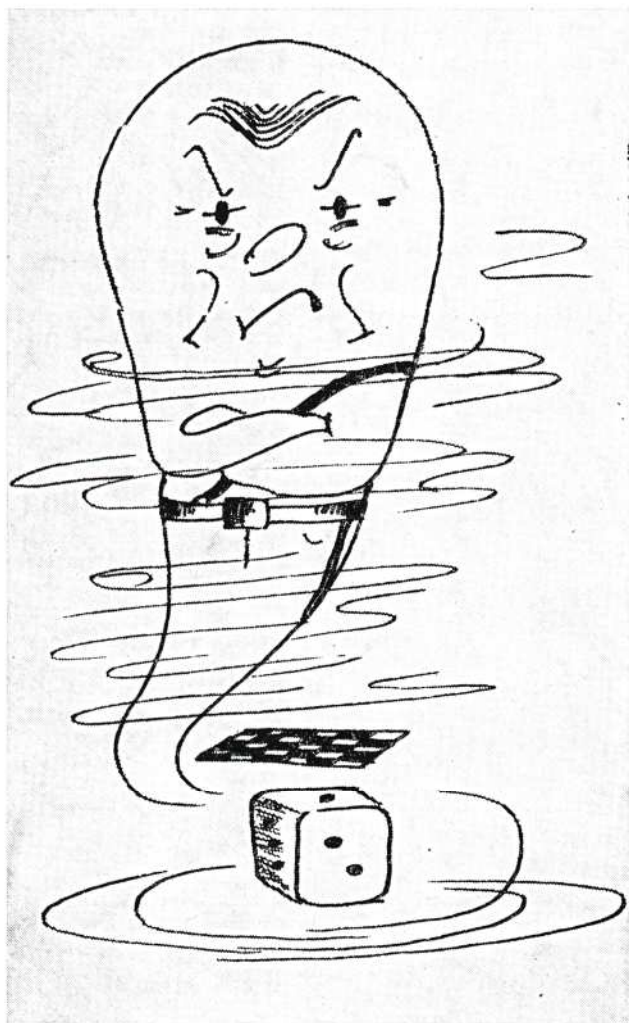
Eikä toistaiseksi ole vielä keinoa, millä ampua alas satelliitit. Kun seuraavan kerran näette tuollaisen lentävän kiertolaisen niin hymyilkää, sillä teidät kuvattiin juuri.

Laserin lähettämä valo.

Normaali valo.

Pelin henki

Sotilaskansa = olemmeko

Sotaisuus ei millään kansalla ole pysyväinen ja kaikissa olosuhteissa esiintyvä ominaisuus. Tavallisesti ulkonainen uhka, olipa se sitten todellinen tai kuviteltu, palauttaa kansan sotaiseksi, vieläpä siinä määrin taisteluhaluiseksi, että sodasta voi tulla elinkeino, kuten muutamilla kansainvaellusajan germaanisilla heimoilla tapahtui. Sotilaskansa muodostuu ulkonaisen tekijöiden vaikutuksesta ja johdetun organisaattorin osana, mies on sotilas ilman sitä hän olisi vain tappelupukari.

Muutamissa historian vaiheissa suomalaiset ovat herättäneet huomiota sotilaina, mutta harvoin lienee ajateltu, että se ei ehken olekaan tulosta harjoituskentältä suoritetusta äksiisistä. Suomalaisella sotilashengellä onkin lujat juuret, jotka ulottuvat aikoihin, jolloin Suomen kansa alkoi muodostua.

Suomalainen joutui taistelemaan kovaa luontoa ja naapureitaan vastaan. Sisu kasvoi. Elämä oli taistelua. Taistelusta tuli osa elämää. Suomalainen oppi taistelemaan kuin nykyajan lapsi lukemaan. Ei voinut ajatella huomista ilman taistelua.

Ruotsin yhteyteen joutuminen ei tuonut yhtään muutosta Suomen sotilaallisiin toimintoihin. Suomalainen sissi

oli jo silloin tunnettu ja pelätty sekä idässä että etelässä. Ainoastaan kentäsodankäynti Ruotsin lipun alla Länsi-Euroopassa tuotti metsän miehille aluksi vaikeuksia.

Ihme kyllä Suomen mies siirtyi vapaaehtoisesti armeijan riveihin hyvin usein. Hurja verileikki tarjosi tyydytystä seikkailijan luonteelle.

Kolmekymmentävuotisen sodan aikana Kustaa Aadolf sanoi suomalaisesta sotilaasta, että mieheni ovat tottuneet kestämään nälkää, vilua, kuumuutta, valvomista, kantamaan taakkoja ja ovat sodassa pelkäämättömiä sekä kuolemaa halveksivia. Lausunto ihanoi sotilasta ja asetti suomalaisen muiden yläpuolelle taistelussa. Negatiivisena piirteenä mainittiin pinnaus, joka on säilynyt vuosisadasta toiseen sotilaamme perusolemuksen kuuluvana. Sota seurasi toistaan ja väkeenotot tulivat pakollisiksi. Vastustus kasvoi. Ei haluttu lähteä sotimaan pakolla. Jouduttiin taisteluun, urheus oli entinen ja sotilaallisuus tallella.

Venäjän vallan aikana hajotettiin Suomen armeija. Vieras valta painoi kansaamme ikeeseen. Mikä pahinta veli kääntyi veljeään vastaan. Paras sotilaisaines purki energiansa oman maan ja kansan tuhoamiseen. Ei haluttu tunnustaa veljeä veljeksi, sotilaallisuus kääntyi vaaralliselle tielle.

Meni muutama vuosikymmen ja pienen kansan osana oli taas taistella olemassaolonsa puolesta. Vanha sisäinen viha unohtui ja taistelu elämästä oli yhteinen suuri ponnistus. Ulkoiset tekijät nakottivat sotilaallisuuden parhaimmillaan esille. 105 päivää asetti kysymyksen: Olemmeko sotilaskansa?

Jatkosota vei taas suomalaisen taisteluun. Monta vuotta ylivoimaa vastaan maataan puolustaan sotilaamme taistelivat taipumatta vihollisen painostuksen alle. Voitimmeko vai hävisimmekö, jääköön jokaisen harkinnan varaan. Tosiasiassa taistelimme oikeuksiemme puolesta kaikkemme antaen.

Suuripiirteinen tarkastelu Suomen kansan tiestä todistaa kiistattomasti, että olemme olleet sotilaskansa — olosuhteiden pakosta — ja toivottavasti tulemme myös olemaan. Veressä peritty vapauden tahto ja riippumattomuus takaavat maineen säilymisen.

missä oppilaan askeleet, kanttori?

ei tiedä vinosilmä? ohoh!

Siitäpä Syystä:

ASENTO — KOTI kuntoon,

MUTTA hallituksella on kokous?

pinnaavat käytävän laitoja

NIIN, pinnarit!!

Viheltää —. — Syöksyyn —. — Sotkuun

EI, EI ETTE VARMAAN

Luupaa, Peltipolvi

Minkätakia ei SYY MIKSI:

SÄÄLI!

Sairaus.

Pelko...

Valtava pelko... verta valui pulloon reunoja

ja kaasua... kasarmin raunioihin

kolmiriviin!

JEP! joukkio, läjä

ei saa tallata tillilihaa

Ruokapöydän alla ei seisota!

Nouse istumaan läpilasku, oikea etusormi!

Ajattele

Sinäkin

Räkäpää!

Mertsi.

I JOUKKUE

SOTILAS

ILMAN

ASETTA

ON

KUIN...

OPPILAS

ILMAN

KOMPASSIA

Tupa Huuhanmäki

Karjalainen Tauno -45 Yo. Vuolijoki.

Oppilas, joka kuljetti jatkuvasti villaisia koiria punkkansa alle.

Motto: "Pitäisköhän käydä varusvarastolla".

Turunen Jorma -43 Yo. Joensuu.

Yritti aina kaikkensa myös iltalomilla. Koipi jatkuvasti kipeä. Hymyillen kantoi värinän raskaan ikeen.

Niemonen Seppo -45 Korjausmies, Helsinki.

Kurssin pp-mekaanikko. PP aina rikkinäisiä kovan Tst-koulutuksen alkaessa osasi sanoa haukottelevan venyttelevästi "täällä herra vääpeli".

Rautio Pekka -43 Yo. Kuopio.

Tuvan lemmikki Fiksu ja vilmaattinen. Napasi puolikurssilta "jämät" itselleen. Hahmoa ei näkynyt siivouspalvelun aikana turvautui haitariin, kun muuta keinoa ei ollut.

Huovinen Juha -46. Opiskelija, Leppävirta.

Tuvan kuopus, mutta ei liikoa taipunut vanhempiensa tahdon alle Kova poika ainakin ruokailussa.

Mikkonen Tuomo -40 Kansak.op., Pielsjärvi.

Herra korpraali puolikurssilta. Tuvan nestori ynnä ukkomies. Itse-oikeutettu johtaja ja ahkeramies myöskin siivouspalvelussa.

Motto: "Herra alikersantti tuota mitenkäs kun ne päiväkahvit ..."

Janhila Pentti -44 Yo. Sotkamo.

Jämerä "korppi" puolikurssilta. Otteissa koneen johtajan varmuutta, suu aina hyväntahtoisessa virneessä, kirjeitä tuli joskus tulvimalla.

Turunen Taisto -44 Metsätyömies, Kiihtelysvaara.

Pieneen runkoon ahdettu voimanpesä joka vainusi tervaspuun jo etäältä. Oli tapana kutsua opp. Rautiota eräällä tietyllä nimellä.

Heino T -44 Opisk. Vuoksenniska.

Pingoitettuaan puolikurssilta "jämät" hän siirtyi eläkkeelle esikuntakomppaniaan. Hui-mapäinen poika joka ei koskaan läpahtanut suutarina alas.

Tossavainen Keijo -44 Ilomantsi.

Vikkela kuin elohopea, aina hyväntuulinen myöskin eräässä tupatuoppikilpailussa.

Motto: "Kyllä osovaa olla röpelösti... tai... mutta ei vaikuta kiittämiseen."

Taskinen Matti -44
Liikeapulainen, Niisliä.
Nuori kapinallinen.

Grönbärj Klaus -46
Yo. Helsinki.
Kaikki luulevat että hän on velto mutta ..

Sakki Pekka -45
Yo. Säyneinen.
Radikaalin idealisti, joka käyttää lukulomia maastossa.

Kallis Bjarne -45
Yo. Kokkola.
Heikkohermoinen lo-
mien uneksija.

Haapalainen Matti -44
Yo. Suomussalmi.
Jos ei pingota, syö marjoja.

Karhapää Paavo -45
Yo. Joensuu.
Intin vihaaja joka ei tunne arvoeroja.

Hyvönen Seppo -39
Vt. lehtori, Kajaani.
YYPEE lisääntyy samassa tahdissa kuin suu käy.

Pihlajaniemi Toivo -44
Yo. Suomussalmi.
Värvätty iltapesujen uudeksi panijaksi.

Immonen Erkki -44
Liikeap., Hyrynsalmi.
Tässä hymyilen enkä muuta voi.

Hämäläinen Matti -45
Yo. Varkaus.

Ahkerin lukuloman käyttäjä. Eikä pingotanutkaan turhaan "jä-mä" tuli puotikursseilla.

Nuutinen Pertti -45
Yo. Pyhäselkä.

Tuvan hymypoika. Ei liikoja pingottanut. Muonitti rensselinsä sotaan lähtiessään. Saimoin myös paneutuaan vuoteelle kaikki punkassa.

Takkunen Niilo -43
Yo. Leppävirta.

Aina vapaaehtoinen vartioon. Sanoi olin liukastua, kun santsari huomautti rivissä pyörimisestä.

Keinänen Jouko -45
Laskuttaja, Joensuu.

Kundi, joka käytti kaikki mahdollisuudet päästä iltalomille. Omisti hyvän komentoään. Valitettavasti käytti sitä myös iltalomilta tullessaan.

Matero Seppo -41
Kansak.op., Ristijärvi.
Kurssein ainoa isä hoiteli hommansa liikoja hermoilematta, myös yön pimeydessä.

Sutinen Unto -44
Merkonomi, Juuka.
Harrastus valokuvaus. Tapana hävitä varsinkin siivouspalvelun aikana laboratorioon.

Kinnunen Veli -46
Liikeapul., Rääkkylä.
Kurssein kuopuksia ja tuvan nuorin. Ei siitä huolimatta suostunut juoksupojaksi tuvan asioissa.

Eronen Oiva -44
Yo. Juuka.

Olihan Napoleonin korpraali ja pienikokoinen. Pinkan nyhryksessäkin voi psykologin silmin nähdä jotain arvokasta.

II JOUKKUE

Puisto Seppo -40
Opiskelija, Kuopio.
Pysyi sinnikkäästi muiten mukana ja piti tuvan aamukalenterin. Kouluttajien kultapoika.

Kempainen Heikki -44
Yo. Kontiomäki.
Esitti aina varmoja mielipiteitä, ja kyseli itsestään selviä asioita.

Kortelainen Pertti -46
Autonapum., Joensuu.
"Hylsyjen" keräilijä. Huoleton velikulta, joka ei ottanut pataljoonan murheita.

Kettunen Pertti -46
Varastomies, Tuusniemi.
Eli hiljaiseloa, joskus jopa naurahiti. Palveluksessa mies paikallaan.

Könönen Esa -45
Yo. Helsinki.
Siipirikko, joka osasi lyödä palloa. Kävi ahkerasti kotona ja eleli seuraavan loman haaveissa.

Seilola Risto -43
Yo. Helsinki.
Voimakasotteinen oppilaskunnan puheenjohtaja. Viuluvirtuoosi ja lomataiteilija. Jämät puolikursilta ja muutenkin etevä strategi, ja oppilaskunnan puolestapuhuja.

Sissonen Jorma -43
Yo. Tuupovaara.
Tuvan voimamies ja tupapalvelija. Liian ujo tehdäkseen vaikutusta kouluttajiin.

Ylönen Kari -45
Yo. Suonenjoki.
"Käytti ahkerasti sunniksia, luki muuta kuin ohjesääntöä.

Jussila Kari -45
Yo. Kajaani.
Ahkera ryhmänjohtaja ja muodonjohtaja. Nukui mieluummin kuin järjesti shakkiotteluja.

Parkkinen Kari -45

Yo. Sulkava.

Hurmurityyppi joka vietti iltalomailtoja kutriensa ansiosta kasarmilla. Toimi "Ansiokkaasti" tupapalvelijana teki mieli "kaffia".

Pajarinen Juha -45

Yo. Varkaus.

"Voi perhonen!" innokas kalamies, intressit Jokisuussa. Innostunut iltaloman käyttäjä. Varsin tunnollinen soturi. Illalla tavattavissa punkasta.

Ruokolainen Eino -44

Metsätyömies, Ilomantsi.

Itse rauhallisuus. Nuotiomestari löysi purnaimisen aihetta kaikessa kasarmilla, mutta joksilla oli kuin kotoaan. Tarvitsi piippuauon.

Vesanka Jukka -47

Asentaja, Varkaus.

Tuvan kuopus, jolle kaikki asiat eivät olleet vielä kypsyneet. Haaveilee komppaniaan pääsyä. Ei oppinut laittamaan kaappia simputtajatyypiksi.

Lehtonen Pentti -41

Kansak.op. "Merzi", Siilinjärvi.

Taitava alallaan lint-sauksessa. Nukkui silloin kun jouti, mutta ei yleensä yöllä. Valaton satusetä. Sanoi joka aamu ensimmäiseksi "sensoroitu". Pianisti.

Motto: "Mikä on vanha juoksemaan".

Mutanen Tapani -44

Geologi.

Tunnettu syksyisistä uintirekistään. Tuvan hiljainen mietiskelijä, jota aina nukutti.

Karvinen Martti -45

Merkonomi, Tohmajärvi.

"Kauppinen, kaho tuota..." Tunollinen limsakassan hoitaja. Kyse li mitä järkeä tässä on, mutta kuitenkin teki mitä käskettiin. Ei si- mahtanut.

Jokinen Lauri -45

Yo. Helsinki.

Omisti kurssin ainoat upseerisaappaat, oli sitä mieltä, että pinkka ei tee sotilasta. Kerran melkein simahti. Aamulla 14.000 ja lepo.

Kauppinen Väinö -46 **Opiskelija.**

Emman uskollinen rakastaja. Lainasi kerran Mutaselle. Kovakuntoi- nen taistelijatyypiksi. Ei tyrkyttänyt itseään esille. Ilmestyi sivariin silloin kun joku muu sai paketin.

Tupa Wittstock

Nissinen Juhani -45 Merkantti, Riistavesi.

Jussi oli aina iloinen varsinkin sen jälkeen kun sai lumien tultua istua toimistossa. Poti polveaan, oli vp:ssä.

Motto: "Lähtisköhän hoitotunnille!"

Härkönen Heikki -43 Yo. Joensuu.

Hessu pitkä ja luiseva koripallisti, jolla ei tuntunut missään. Pimeässä sentään tuntui, kompastui joka kohoumaan. Ei raakannut aamuja, kävi ja käviköhän lomilla.

Motto: "Ai lilla mikä jhe."

Nyman Sven -45 Yo. Kokkola.

Nenne, armoitettu pelimies ja "nastaan puhuja". Nauratti muita puheillaan ja eleillään. Söi suklaata ja joi vain maitoa.

Motto: "Voi jumanlauta ei voi mitään."

Virtanen Timo -43 Opiskelija, Hämeenlinna.

Virsu, ryhmärinä toimi vallan ankarasti. Poti hiljaisiakin jos mölysiäkin kausia. Omasi leveät hartiat ja mahtavan baritonin, jotka kyllä huomattiin.

Motto: "Saasta meni taas murheeksi."

Seppänen Sakari -45 Yo. Pankkoski.

Valentiro, naisten mies Koskelta. Tunsi monta alikessua, joutui kuitenkin ryömimään muiden kanssa. Pätevä pimeässä maastossa. Aina sivarissa, kun siivous alkaa.

Motto: "Mikä oon harjaan tarttumaan".

Savolainen Taavi, -44 Viekk.

Piti tavallisesti suun supussa. Piristyi lenkillä loppua kohden. Teki nuotion mihin vain.

Motto: "Jäppiset parijonoon".

Okkonen Tauno -46 Kisvesmies Kajaanista.

Tuvan nyhrääjätyyppi. Tuvain paras asekaasittelijä.

Motti: "Mikä oon toimimaan, vielä on pinkka tekemättä".

Kekäläinen Eino -42 Yo. Imatra.

Hurja soturi kiireestä kantapäähän. Puheenaie Korean sota ja NL:n mahti.

Motto: "Sotilaallisuus ei oo nyhräämistä".

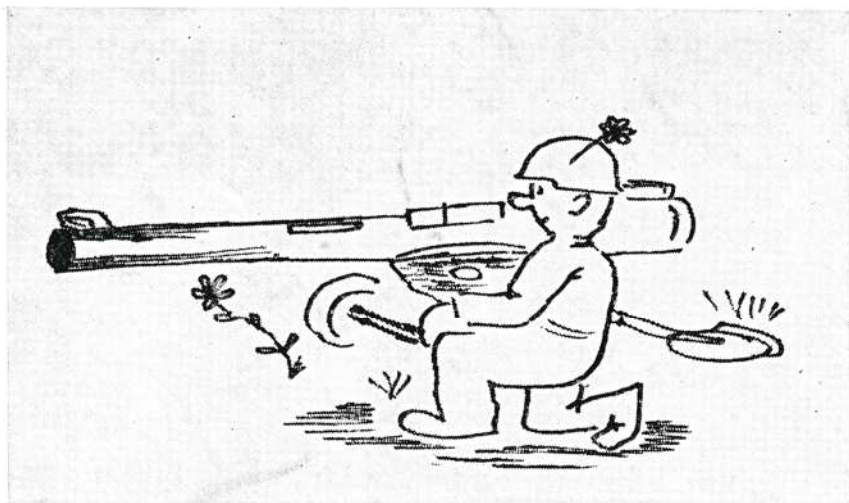
Pitkänen Timo -43 Yo. Kuopio.

Hiljainen piippumies, joka osasi häipyä siivouspalvelun aikana valokuvaushuoneeseen.

Motto: "Eiks se ole mun vuoro anoa sunnista."

PST + ERILLISOPPILAAT

**Lemmetyinen Martti -44
Merkantti, Kitee.**

Omistaa heilan siellä sun täällä. Aito karjalaisluonne. Pepsodent-hymy, prässäsi housuja rahanpuutteessa.

**Halonen Keijo -44
Kalvosmies,
Viekijärvi.**

Tark'ampuja, kurssin parhaita pummeja, parta oli terää kovempi. Omisti tukun dekkareita ja epäkunnossa olevan moottoripyörän.

**Koikkalainen Lauri -43
Yo. Joensuu.**

Tuvan suosima pitkä lunki aivoittelija, joka löysi hyviä puolia kaikista asioista. Yllätyksenä itselleen sai jämmät puolikurssilla.

**Tykkyläinen Niilo -43
Yo. Uimaharju.**

Käytti kaikki mahdolliset iltalomat sai pingottamatta jämmän puolikurssilla. Rääkkäsi kitaraa.

Motto: "Perkele pojat".

**Päivinen Kauko -44
Metsätyömies, Lehmo.**

Tunnollinen ja työteliäs urheilijamies, joka hankki tupakan kustannuksella. Ei lintsanut juuri missään.

**Heikkinen Reino -44
Mv. Saramo.**

"Savolaista sanarieskoo" ja "Karjalaisii sanapiirakoita". Tuvan lupsakka, asiat tietävä jutustelija.

Motto: "Kahtootenhan juttuu kun..."

**Tikkanen Raimo -43
Yo. Kontioranta.**

Tuima ja tuikea alokkaiden tuleva kauhu. Upseeriainesta, puolikurssilla jämmät. Toimi opp. päällikkönä, lintsasi siivouksesta.

**Mikkonen Seppo -44
Yo. Lieksa.**

Jämerä ja monipuolinen taituri. Ex-johtaja opp. osasi heilansa lisäksi käsitellä kitaraa ja kynää.

Oppilaskunnan uuras-taja.

**Iivonen Terho -44
Myyjä, Rääkkylä.**

Löysi säännöllisesti jostain nukkumasta, mutta oli siitä huolimatta pirteä tarvittaessa. Tuvan nopein punkan tekijä.

**Tähkä Raimo ??
Opiskelija, Eno.**

Tuvan suuri kehittäjä, pinkka- ja punkkaekspertti, pitkätukkainen parturi ja teräväpäinen kaveri, joka pärjasi kokeissa ja osasi lintsata.

Sinilaakso Esko -44
Kirjaltaja, Porvoo.

Eskon nauru kaikuu joka paikassa. Käytti lomat tarkkaan, joka suhteessa mies paikallaan.

Karppinen Juhani -44
Opiskelija, Iisalmi.

Otti kurssin löysin rantein.
Santsareitten uhantekijä. Huumoriherkkä joka suhteessa.

Reipsaari Kalle -44
Metsäharjoittelija, Kannonkoski.

Tuvan sotilaallisin oppilas. Suoritti täsmällisesti kaikki. Venytteli harjoituskuurejaan ja säääriään iltaisin.

Hiltunen Veijo -44
Opisk., Valkeakoski.

"Veret on hyvät sanoi Ragnar kun tuli lenkiltä. Kiiwas mies, taistelija luonne.
Omisti lentävän punkan. Jäntevä Jätkä.

Parkkinen Esko -44
Mv. Yli-kiiminki.

Pohjolan vaalea jääkarhu. Puolikurssin korppi. Sai salaperäisiä kirjeitä.

Kaapala Olavi -44
Verhoilija, Jalasjärvi.

Tuvan työmuurahainen, rauhallinen mies. Naiset oli hyvät eikö Vanhamäki? Turistin hyvä tuttu.

Peltokumpu Seppo -44
Mv. Kuusamo.

Kuusamon vaarojen rauhallinen luonne. Söi rinkiä tuvassa. Ahkerin mies ruokailussa, muualla jäi melkein aina ilman. Vähäsanainen sitkeä soturi.

Laine Veikko -44
Kirvesmies, Kuopio.

Tuvan pienin vaan ei vähäpätöisin. Kesti siinä kuin muutkin. Kurssin toinen parturi. Kova poika pujottelemaan.

Vanhamäki Tapani -44
Mv. Lappajärvi.

Itse rauhallisuus. Ei ollut urheilujoukkojen kannattaja, mutta treenasi kuitenkin illatkin tarkkaan. Sotilaan näköinen tst-varusteissa.

Nakari Juha -44
Yo. Jämsänkoski.

Kurssin Auervaara. Käytti kaikki säästönsä postimerkkeihin. Santarinen mielestä sönkkäri. Tuvan lihaskimppu.

Tupa Ivangorod

Hämäläinen Rauno -44
Miehikkälän poika, siviilissä tekee metsätöitä. Ei luovu emmasta hinnasta ei mistään. Tupamme armoton tahdin määrääjä.

Hänninen Sampo -44
Hyvinkää.
Tuli kouluun kolmannella viikolla kun komppaniassa ei miehiä tarvittu.

Hiekkala Juhani -44
Saarijärven salomailta.
Omisti kurssin tarkimmat kädet ja silmät, koska ampui Plvm:n mestaruuden. Harmittaa miten käyttää lomat jotka on saanut.

Kaartinen Aimo -44
Tasainen Jalasjärveltä. Suunnisti ensimmäisen luokan. Hyvä kaveri harjanvarressa.

Blomqvist Mauri -44
Lapinjärveltä.
Maanhiljainen joka pystyi miettimään jutun jos toisenkin. "Jospa kokeillaan kuinka tässä käy," tuumi Mauri.

Aatsinki Jorma -44
Poika tunturin juurelta Sallasta. Ei pystynyt komppaniassa lintsamaan. Koulussa vaan kävi se.

Kiiski Pekka -44
Siilinjärvi.
Tuli inttiin pujottelemaan, mutta ei pystynyt pujottelemaan koulusta. Jospa tämä vielä kerran loppuu: "Tuumi savon poika."

Kettunen Keijo -44
Raisu mies Heinävedeltä. Osasi käyttää ääntään. Sai tupamme ainoat "Jämät puolikurssilta. Junaili juttuja hyvin."

IV JOUKKUE

Tupa Ahvola

Pyykönen Matti -44

Asettaja, Lieksa.

Vallaton rallattaja, joka ei juuri piitannut santsareiden "hyvää" tarkoitavista neuvoista. Rumpali.

Motto: "Voe, mikä minä, pyh, voe..."

Mutanen Teuvo -44

Metsätyöm., Sukeva.

Ja se on s-na niin, että p-le, joka kolmas sana oli painettavaksi sopivaa. Tuvan suurin pulputtaja.

Nissinen Veikko -42

Merkonomi, Joensuu.

Poti kroonillista harjakammaa sai oppilaskunnan raha-asioiden järjestelyn sattumaan ihmeellisesti siivoussempaloiden ajaksi.

Motto: "Enhän minä, mutta kun on pakko."

Kinnunen Esko -47

Opiskelija, Rantasalmi.

Joukkueen kuopus. Anoi jopa kerran iltalomaa, mutta jätti epähuomiossa käyttämättä.

Motto: "Ettei totuus unohtuisi, niin aamulla..."

Korhonen Lauri -43

Yo. Nurmes.

Hiljainen hymyveikko. Katseli maailmaa lasien läpi. Heräsi aika hitaasti aamulla.

Laakkonen Mauri -46

Työmies, Iloantsi.

Ihmeellinen taipumus polttaa itseltään iltalomat. Kurssin hymykandidaatti.

Motto: "Miksi juuri näin, eikö se voisi olla vaikka näin?"

Rotinen Sakari -41

Kansak.opett. Joensuu.

Periaatteessa vastusti kaikkea. Rauhallinen mies, sattuipa vaikka mitä. Puolikurssin korpuraali.

Motto: "Sehän on vain eduksi tilanteessa."

Lappalainen Seppo -43

Autonasentaja, Kuopio.

Odotteli koko kurssin ajan hartaasti kuntoisuuslomaa ja onnistuikin lopulta sen saamaan.

Motto: "Tyttö tuli!"

Tunnilla Martti -44

Autonasentaja,

Jäppilä.

Automies henkeen ja vereen. Karvain kokemus intistä oli se kun ei päässyt automieheksi.

Motto: "Pataljoona kuulkaa tänne kuka vippaa kopallisen?"

Tupa Napue

Tirronen Matti -45

Villaaja, Piellsjärvi.

190 senttiä velttoja miestä, mutta siitä huolimatta vastin liikkui kepeästi.

Motto: "Ei vaikuta kotiuttamiseen".

Penttinen Hannu -45

Yo. Vuoriniemi.

Tuvan hiljaisin kaveri. Piti tuvan kunnossa kun muut eivät ehtineet (viitsineet) tehdä. Osasi pinkantekotaidon.

Vinni Onni -44

Lastaja, Ukkola.

Tuvan vitseiniekkä. Hymy ei hyytynyt vaikka Höytiäinen alkoi jäätyä.

Motto: "Selviä juttuja, lähtekää vuan pojat käpyttelemään."

Kainulainen Veli -42

Yo. Kitee.

Tuvan ainoa puolikurssi korppi, joutui silloin kun ehti.

Motto: "Kyllä minä nämä intin asiat tiiän".

Lehtoranta Reino -44

Asentaja, Juuka.

Piti tuvan selvillä aamutilanteesta. Liukeni, joskus kun tupapalvelijoita huudettiin. Tuvan nopein vuoteen tekijä.

Motto: "Mikä oon minä tekemään".

Palviainen Ossi -44

Mv. Ilomantsi.

Hiljainen perunanpiilottaja. Oli hyvin selvillä krh:n asioista.

Motto: "Olkahan pojat kunnolla".

Kortelainen Esa -44

Liikeapul. Nurmes.

Tuvan ainoa tupakkamies, luonteenomaisuuksista ei paljon voi mainita.

Motto: "Koska meille annettu on lintsaamisen taito".

Savolainen Jorma -44

Yo. Juankoski.

Savolainen ei usko ennenkuin koettaa ja varsinkin kun on tuplasavolainen. Kokeili joskus miten huono pinkka ja punkka kelpaa.

Motto: "Ilman housuja."

Kurssi 53 suoritti eräänä syksyisenä päivänä nk. tupatuoppikilpailun, joka kolmiosaisena suunnistuskilpailuna sijoittui alueelle Kontioranta—Puntarikoski—Jakokoski—Romo. Koska kilpailu oli tupien välinen, oli osanottajapartioita yhteensä 11. Kilpailun nykyisessä muodossa ensimmäisen osan muodosti 40 km:n polkupyöräsuunnistus valoisan aikaan, mistä partiot selvisivät leikiten ottaen huomioon, että Jaamankangas petollisine maise-mineen oli harhauttavana tekijänä kilpailussa.

Jatkona seurasi 12 km:n tehtäväsuunnistus jalkaisin. Rasteilla oli tutkimuksen kohteena partioiden sotilaallinen kyvykkyys ja taitavuus. Tehtävistä mainittakoon erittäin hankala paikannääritys, juonikas ase käsittely ja mielenkiintoisimpana tietenkin ruuanlaitto ja ruokailu.

Kun tästä oli selvitty, olikin jo ilta-hämärä laskeutumassa maisemiin. Mutta leikki ei ollut vielä lopussa. Hyppättiin jälleen polkupyörille ja suunnistus pimeässä arvaamattomine vaikeuksineen oli vuorossa. Kilpailu jatkui yli puolen yön ja viimeiset partiot tulivat maaliin hieman ennen kukonlaulua.

Reitti rasituksineen ja kovine koe-tuksineen antoi selvän käsityksen oppilaiden korkeasta fyysisestä kunnosta. Samalla havaittiin iloisena piirteenä joukkueissa erittäin voimakas yhteishenki, innostus ja vääjäämätön yrityshalu. Kilpailun johto ja suunnittelu oli kuraattorimme kersantti R. Miettisen tukevassa otteessa ja poikia innostamassa matkan varrella nähtiin pataljoonan komentaja evl. T. O. Lehti ja koulun johtaja kapteeni E. Riikonen.

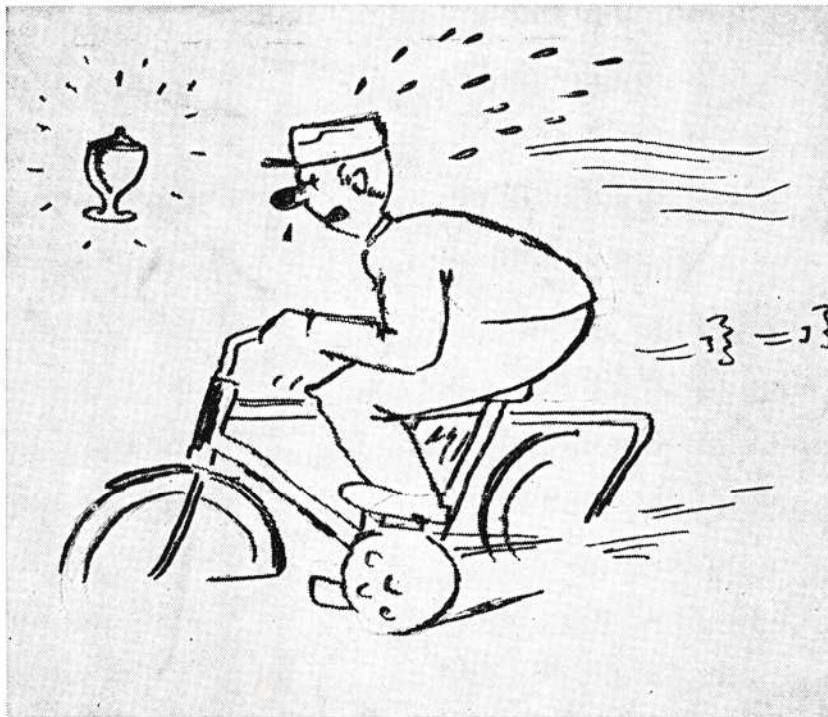

turnaus

Kilpailun tulokset:

- 1) Tupa Augsburg 10.14,20,
- 2) Tupa Huuhanmäki 11.31,00,
- 3) Tupa Ahvola 12.00,15,
- 4) Tupa Magdeburg 12.19,00,
- 5) Tupa Ivangorod 13.15,25,
- 6) Tupa Sortavala 14.24,57,
- 7) Tupa Napue 15.05,25,
- 8) Tupa Wittstock 17.06,05,
- 9) Tupa Käkisalmi 17.5,00,
- 10) Tupa Jaakkima 17.57,00,
- 11) Tupa Hamina —.

Opp. S. Mikkonen.

SOTAA

JA

RAUHAISAA

RINNAKKAISELOA

Heitettyä huulta

Vastoin ennakkokäsityksiä alkaa kurssimme läheta väistämätöntä loppuaan. Tästä suorastaan johtuen on aika vilkaista olan yli taaksepäin eli luoda pieni katselmus menneisyyteen.

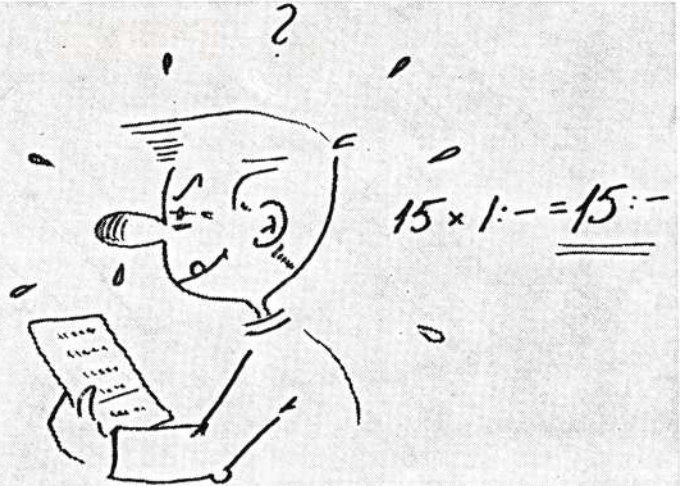
Iskeäksemme pistimen suoraan vilakoiran ytimeen voimme luonnehtia asiaa siteeraten lausahdusta. "Sääli on sairautta ja pelko veren heikkoutta!" Näihin ytimekkäisiin sanoihin on säännöllisesti liittynyt aimo annos riipettä toimintaa, hikeä ja voimasanoja. Etten johtaisi lukijaa täysin harhaan, kehoitan eläytymään tilanteeseen primitiivisellä otsikolla "rättis". Samaa rataa seurataksemme palautan mieleemme muun muassa nimekkäät "nottis" ja "tsa-tsa-tsa". Viimeksimainitun nimen yhteyteen tiivistyy tunnelma hikisistä kasvoista, märästä metsästä ja kaasulla kyllästetystä ilmasta.

Seurataksemme johdonmukaisesti muistikuvien katkeamatonta nauhaa tulee mieleemme elämänohje: "Kun mies ajattelee, että hän menee, niin hän menee, eikä hän ajattele mitään!" Moni henkilö kai aikaa myöten tuli kokeilleeksi näiden painokkaasti lausuttujen sanojen paikkansapitävyyttä ja sai aikaan sen, että solui pian muiden mukana takaisin sinne, mistä juuri oli ehtinyt lähteä. Jossakin tapauksessa kävi niinkin, että klassilliseksi muodostunut aamusulkeinen kului isänmaan erittäin läheisen tarkastelun merkeissä, minkä vaikutus ei niinkään tuntunut lihaksissa, mutta yläpäässä sitäkin voimakkaammin, joten itsetar koitus oli näin saavutettu.

Muuan yksityiskohta tässä tragediasa on jäänyt aivan huomiotta. Vanha tapa nimittäin vaatii, että kurssi marsii laulaen ruokailuun. Tässähän ei tietenkään ole mitään erikoista ja ajatushan on varsin kaunis ja idyllinen. Ainoa, mikä aiheutti käytännössä pientä skismaa teoriaan verraten oli se, että kurssin laulumiehet eli ne, jotka iltahartaudessa ovat aivan hiljaa, eivät iaksaneet kohottaa taiteellisesti virheetöntä suoritustaan yli epämusiikka-

lisen laulavan enemmistön. Näin ollen marssilaulu kaikui mitä suurimmalla innolla, mutta samalla mitä räikeimpänä riitaosuutena saaden ympärillä olevien kasarmien rappaukset rakoilemaan.

Kaikesta huomataan, että taaksesiirtyvä kausi on kulunut erittäin vilkkaan yhteistoiminnan ja sopusuhtaisen hengen merkeissä, mihin itsekukin omalla tavallaan on kantanut kortensa samalla koettaen pysytellä esimiesten suosiossa, vaikkakin saaden heidät monesti käyttämään koko valtavan kärsivällisyytensä epämiellyttävien välikohtauksien välttämiseksi. Yhteenvetona voitaneen vilpittömästi noteerata summaksi pari pientä plussaa, joten tyytyväisyys lienee molemminpuolinen.

GALLUP

Oppilas ja rahankäyttö

Kurssin 53 keskuudessa suoritettiin tutkimus oppilaiden rahankäytöstä. Lähinnä kyselyn kohteena oli, mihin rahat käytetään ja mistä ne kukin saa. Tulosta voidaan pitää siinä suhteessa tarkkana, että 84 antoi vastauksen.

Tupakka muodostaa huomattavan osan niiden menoista, jotka sitä käyttävät. Kurssista tupakoi kuitenkin vain noin 30 prosenttia, mikä on laskettava eduksi oppilaille. Tähän käytetty rahamäärä vaihteli 5 markasta 50 markkaan kuukaudessa. Annettujen tietojen mukaan koko koulun käyttämä määrä kuukautta kohden nousee jopa 530 markkaan.

Sotilaskotiin käyttää jokainen oppilas poikkeuksetta rahaansa. Milloin vain hän siellä pääsee käymään, on varmaa että viimeisetkin pennit pannaan pullaan, kahviin tai maitoon. Tupakat hän myös useimmiten ostaa "Sotkusta", mutta niitä ei ole laskettu tässä mukaan. Joku ilmoitti käyttävän-

sä 60 mk, joku taas 2,50 mk. Keskiarvoksi tulee n. 21 mk oppilasta kohden. Täten koko kurssin käyttämä määrä on lähellä 2.000 mk. Melkoisen suosittu paikka sotilaskoti näyttää siis olevan oppilaille niinkuin varmasti myös muillekin varusmiespalvelustaan suorittaville.

Varuskuntamme sijaitsee suhteellisen kaukana kaupungista. Koska suurin osa iltalomalla kävijöistä viettää iltansa Joensuussa, muodostuvat kustannukset suuriksi. Joltain menee kuukaudessa jopa 90 mk. Toiset eivät taas käytä ollenkaan iltalomia, ainakaan he eivät ilmoittaneet käyttävänsä rahaa tähän tarkoitukseen. 17 mk voidaan pitää suurin piirtein yleisenä.

Muut lomamatkivat hyvin epätasaisesti rahaa. Sen ratkaisee kodin läheisyys. On joitakin, jotka eivät käytä yhtään. Heillä on joko koti niin lähellä, että matkakustannuksia ei ole, tai sunnuntailomalla ei pitkänmatkan johdosta kannata käydä. Tavallinen määrä on 18 mk. Huippuna voidaan mainita 100 mk. Vielä voidaan todeta, että oppilaalta menee kurssin aikana rahaa myös jonkun verran teatteriin, kurssimerkkeihin, valokuviin, puukkoon ym. pieneen. Tämä määrä on noin 5 mk kuukautta kohden.

Jos laskeamme teoreettisen rahamäärän oppilasta kohden kuukaudessa, saadaan oppilaan käyttämä määrä 67 markaksi. Tämä arvo on ehkä liian pieni, sillä moni laskiessaan menoia huomasi niiden nousevan yllättävän suuriksi ja ilmoitti luvun pienemmäksi kuin todellisuudessa.

Mistä sitten rahat saadaan? Päivärahat ovat vain 30 mk kuukaudessa. Vain yksi oppilas ilmoitti, että häneltä jää päivärahoistaan säästöön. Jostain on saatava kuukaudessa lähes 40 mk. Yli puolet saa tämän määrän kotoa. Vain 1/3 ilmoitti käyttävänsä omia säästöjään varusmiespalveluksensa aikana. Olemme siis vielä suureksi osaksi riippuvaisia kodistamme.

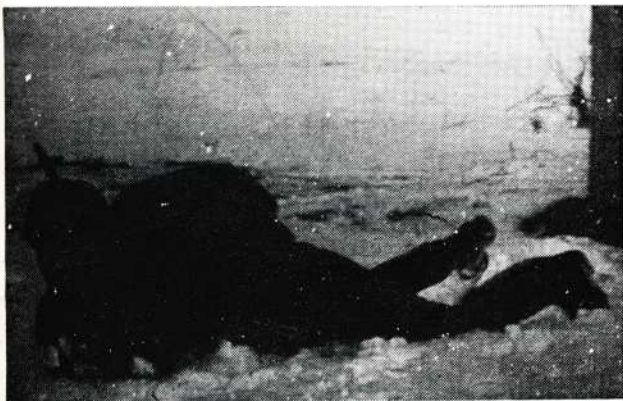
Tämä pieni tutkimus osoittaa jälleen, että vakinaista palvelustaan suorittavat nuoret miehet ovat jatkuvasti taloudellisissa vaikeuksissa. Perheellisillä tässä suhteessa on vielä suurempia huolia. Tuskin kuitenkaan raha-asiat tuottavat kenellekkään ylivoimaisia vaikeuksia lyhyen palvelusajan vuoksi.

Kahden auton kohdatessa pimeällä tiellä huononee kummankin auton kuljettajan mahdollisuudet nähdä jalankulkija tien laidassa. Tämän vuoksi autoautoilijaa näkemään itsesi. Käytä heijastinta tai taskulamppua ja kävele tien vasenta laitaa.

39 /kz

8905 /m

LÄHESTYY

HEITTÄÄ

Joensuun kaupunginkirjasto -
Pohjois-Karjalan maakuntakirjasto

167N00138138

RÄJÄHTI

Avustajamme

Sotilaskoti

Berner Oy, Helsinki

Autovuokraamo Rummukainen Oy, Joensuu

Urheiluliike Pajarinen & Kumpp. Kauppak. 23 B,
Joensuu

Vuota- ja Nahkakomppania Oy, Kauppak. 26,
Joensuu

Musiikki-Pedersen, Siltakatu 4, Joensuu

Kuva-Lassi, Siltakatu 6, Joensuu

Tuomo Heiskanen, Koskikatu 7, Joensuu

Scania-Vabis kuorma-autoja, Saab ja Fiat henkilö-
autoja Varkauden Keskus-Auto Oy, V. Vesanka,
Varkaus

Salora paras mahdollinen televisio,
Varkauden Mekano, Varkaus

Varkauden Kello- ja Kulta

Huoltoasema V. Tarvainen, Relanderinkatu 36,
Varkaus

Virkalakkineulmo Hanna Perhonen, Maurinkatu 4,
Helsinki

Virka- ja Siviilipukimo T. I. Myllö, Kulmakatu 1 A,
Helsinki

Pekka Heikkinen & Kumpp. Välikatu 7, Kajaani
Uusi Apteekki, Kajaani

Kajaanin Kuvaamo, Kauppakatu 9, Kajaani

J. Koivulehto Oy, Kajaani—Kuhmo

Kainuun Osuusmeijeri, Asemakatu 5, Kajaani

Fielisen Kumi Oy, Lieksa

Lieksan Kauppa-Osakeyhtiö, Lieksa

Oy Veikkaustoimisto Ab, Albertink. 30, Helsinki

Postisäästökirja on asevelvollisen tosi tärkeä arvo-
paperi, Postisäästöpankki/Säästö, Helsinki

Aero Oy, Töölönkatu 4, Helsinki

"Luovuta verta — pelasta elämä" SPR:n Veripalvelu,
Tehtaankatu 1 a, Helsinki

Joensuun Erä-Urheilu Oy, Niskakatu 11, Joensuu

Kultasilta, Siltakatu 4, Joensuu

Varattu

Itäkumi, om. Väinö Ehari & K:ni, Kauppakatu 27,
Joensuu, puh. 22 134

Joensuun Konetarvike, om. K. Ahola, Niskatu 11,
Joensuu

TV- ja Konepirtti, om. E. Turunen, Niskakatu 11,
Joensuu

Kahvila K. Kahila, Siltakatu 14, Joensuu

Asusteliike V. Kekäle, Kauppakatu 24, Joensuu

Vakuutusosakeyhtiö Pohjola

Urheiluliike Kakkonen, Kauppakatu 24, Joensuu

Kestilä Oy, Kauppakatu 28, Joensuu

Helsingin Osakepankki, Kauppakatu 26, Joensuu

Joensuun Kirja- ja Paperikauppa Oy, Joensuu

Kähkönen Oy Pukinetalo, Kauppakatu 26, Joensuu
Musiikki- ja radioalan erikoisliike,

Kuopion Musiikkikauppa Oy, Vuorikatu 22,
puh. 12 707

Kuopion Linja-Autoaseman Ravintola

Työnkulma viihtyisä iltalomien viettopaikka,

Kuopion Toimitaloyhdistys ry.

Maaherrankatu 25, Kuopio

Polkupyörä- ja Urheiluliike J. Widkopp Oy,

Kauppakatu 53—55, Kuopio, myymälät, tukku-
osastot ja korjaamo

Shell-Huolto Ky. R. Seilola, Kulosaaren Puistotie 1

Autotarvikkeita tukuttain T:mi Tarviketuonti,
Urheilukatu 28, Helsinki

Renkaita: Metzeler, Dunlopp, jne. käytettyjä ren-
kaita Rengaslinja Oy, puh. 77 21 27, II linja

Rautasavo Oy, Kuopio — Varkaus — Pieksämäki

Oy Hemming & Co. Pyöräkatu 1, Kuopio

Osto- ja Myyntiliike, Torikatu 15, Kuopio

Suomen Osuuskauppojen Keskuskunta, Vilhonkatu 7,
Helsinki

Neste Oy, Kaivokatu 10, Helsinki

Oy G. W. Sohlberg Ab, Helsinki — Herttoniemi —
Turku

Oy Union-Olji Ab, Siltasaarenkatu 14, Helsinki

T:mi S. ja S. Eskelinen, Suonenjoki

Metallitehdas suorittaa kaikkea alaan kuuluvaa
työtä Ky. Osateos L. Laine & K:ni Tinasepänk.
18, puh. 79 38 68, Helsinki

Rakennusliike Martti Pasanen, Museokatu 20,
Kuopio

Painoasu, A. O. Väänänen, Vuorikatu 14, Kuopio

Valokuvaamo V. Kekäläinen, Savonkatu 18, Kuopio

Kalakukkoleipomo Hanna Partanen, Kasarmik. 15,
Kuopio

Kuopion Rakentajat, Kirkkokatu 32 B, 12, Kuopio

Tukkuliike A. Happonen, Haapaniemenkatu 8 B 36,
Kuopio

Vakuutusyhtiö Fennia-Patria Kuopion piirikonttori,
Puijonk. 26, puh. 12 174/K. Havola, Kuopio

Turo tyylin tekee, Turo Oy, Kuopio

Jää taakse "Sotakomento ja reklamentit" ja alkaa
siviili ja uudet tentit: Kasvoitko siellä, sinussa
onko miestä urheasti kantamaan avioliiton
"iestä" — kahleista huolehtii

Kultakumppanit, Koskikatu 5, Joensuu

Oy Schildt & Hallberg Ab